

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/143/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010670
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Anny Pivoluskovej a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovanej C. J., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 08. 06. 2016 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaná C. J., nar. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom B., prechodne bytom Y., C. X,

uznáva sa za vinnú, preto že

v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ vo Zvolene, okres Zvolen, odbore kriminálnej polície pod sp. zn. ČVS: ORP-1141/OVK-ZV-2013 pred vyšetrovateľom PZ v trestnom oznámení zo dňa 30.12.2013 obvinila S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Ž. J. XXX a C. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. J. XXX a to tým spôsobom, že uviedla, že dňa 24.12.2013 v čase okolo 22.00 hod. po tom, ako neoprávnene vošli do bytu nachádzajúcom sa v dome na adrese Ž. J. XXX, ju násilím vytiahli zo sprchového kúta do izby, hodili ju na posteľ a násilím donútili k súložiu, na základe čoho bolo vyšetrovateľom PZ, odborom kriminálnej polície PZ Zvolen začaté trestné stíhanie za zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, následne v ďalšom konaní v procesnom postavení svedka - poškodeného dňa 08.01.2014 opakovane obvinila S. S. a C. T. z toho, že ju násilím donútili k súložiu čím ich ľživo obvinila z uvedeného trestného činu s úmyslom privodiť im trestné stíhanie a zároveň uviedla nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie a to aj napriek tomu, že bola pred svojimi výsluchmi opakovane riadne poučená o trestnoprávných následkoch krivého obvinia podľa § 345 Trestného poriadku a krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 Trestného poriadku, pričom dňa 26.01.2015 počas výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného svoju výpoveď zmenila a uviedla, že nevypovedala pravdivo, na základe čoho vyšetrovateľ PZ odborom kriminálnej polície PZ Zvolen podľa § 215 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku trestné stíhanie zastavil,

teda

- iného ľživo obvinila z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie,
- ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedla nepravdu a okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie,

čím spáchala

prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Súd podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest odňatia slobody uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014 zo dňa 14. 02. 2014, za skutok pod bodom 5/ tohto rozsudku vo výmere 18 mesiacov, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal na tunajší súd dňa 23. 10. 2015 pod sp. zn. 3Pv/340/15/6611 obžalobu na C. J. pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaná C. J. sa na hlavné pojednávanie dňa 08. 06. 2016 nedostavila, súd preto po splnení podmienok uvedených v § 252 ods. 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jej neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil ani poškodený S. S., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v jeho neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaná po zákonom poučení uviedla, že využíva právo v zmysle § 34 Trestného poriadku a odmietla vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený C. T., ktorý po zákonom poučení uviedol, že tam vtedy prišli, on si išiel pre igelitovú tašku, ktorú mal u J.. Popíjali tam, on s jeho priateľkou K. potom odišli do mesta, po nejakom čase sa ale vrátili ku obžalovanej. Potom bol v sprche s priateľkou K. a nad ráno od obžalovanej odišli. Bol tam vtedy spolu s ním aj poškodený S. S.. Nič z toho, čo uvádzala obžalovaná, sa nestalo, že ju mali znásilniť. Vtedy, keď ho obvinila, mu boli robené pachovky a taktiež znalecké skúmanie ohľadne jeho duševného stavu. Tým, že ho obvinila, utrpel hanbu v Ž. J., pretože verili, že to spravil, teda pociťuje morálnu ujmu. S obžalovanou už potom nebol v kontakte.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa C. C. I. O., ktorá po zákonom poučení uviedla, že vtedy mala výjazd, išla preveriť oznámenie od J., vtedy I., že malo dôjsť ku jej znásilneniu. Robila ohliadku miesta činu, pamätala si, že v tom malom byte mala aj maličké, asi jednoročné dieťa. Prijala od nej trestné oznámenie, že na Štedrý večer ju mali znásilniť S. S. a C. T. v byte, kde bývala. Bolo teda prijaté trestné oznámenie a aj začaté trestné stíhanie, obžalovaná ešte dopĺňala nejaké skutočnosti, ku ktorým ju potrebovala dopytovať, pretože tam veľa vecí nesedelo. Potom boli vypočutí S. S. T., ktorí obaja absolútne popierali, žeby ju mali znásilniť. Následne bol veľký problém obžalovanú zohnať, mali informácie, že by mala robiť prostitútku na B. Q. pri Motoreste Y.. Dávala vypracovať znalecký posudok na obžalovanú, aj na S. a T.. Na základe znaleckých posudkov boli spochybnení dvaja svedkovia, teda S. a T., v posudkoch vyšlo, že oni nie sú veľmi vierohodní. Potom nakoniec zabezpečili aj obžalovanú, ktorá keď išla vypovedať, tak zmenila výpoveď. Pri každom jej výsluchu bola opakovane poučovaná v zmysle Trestného poriadku, ale veľa vecí tam nesedelo, pretože stále tvrdila niečo iné. Svedkyňa sa to nepáčilo, preto sa snažila vec objasniť. Obžalovaná nakoniec vypovedala, že sa bála J., teda jej súčasného manžela, že ich mala vtedy v byte na žúre, preto podala trestné oznámenie. To tiež podala až po 6 dňoch, keď aj lekár uviedol, že už nie je možné zistiť, či k znásilneniu došlo, ani biologické stopy z miesta činu nevyšli na S. a T., teda nevyšiel vôbec biologický materiál, ktorý by ich usvedčoval. Obžalovaná bola teda zakaždým riadne poučená o krivom obvinení, o krivej výpovedi, a aj keď už vypovedala, svedkyňa jej stále dookola vysvetľovala poučenia. Všetky výpovede podpísala sama, dobrovoľne, v žiadnom prípade na ňu nebol robený žiadny nátlak. Na ten posledný výsluch sa dostavila aj s J. a s malým dieťaťom, vypovedala, že sa nič nestalo, že mali u nej žúr, ale že ju neznásilnili, že si to vymyslela, pretože sa bála J.. Na záver svedkyňa uviedla, že obžalovaná uvádzala, že vtedy dala bankomatovú kartu a oni boli kúpiť alkohol v meste, teda T. s S., preto sa bála, z dôvodu, že peniaze boli jej maličkému dieťaťu,

nejaké sociálne dávky, teda sa bála, že sa príde na to, že použila peniaze svojho dieťaťa, pretože tam vtedy dosť pili.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok C.. I. N., ktorý po zákonom poučení uviedol, že bol prítomný pri podpise zápisnice o výsluchu C. I., teraz J.. Spomenul si, že pred výsluchom bola riadne poučená, následne výsluch prebehol štandardným spôsobom, nebol na ňu vyvíjaný žiadny nátlak, vypovedala dobrovoľne a dobrovoľne aj podpísala zápisnicu.

Svedok I. Y. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení vypovedal, že jeho úlohou v tej trestnej veci bolo spolu s kolegom, svedkom B., zistiť, či sa to naozaj stalo. Zabezpečovali dôkazy, spomenul si, že zabezpečovali plachtu z miesta činu, posteľné prádlo, vypočúvali J., ktorý uvádzal, že sa to stalo, zabezpečili výsluchy podozrivých a tiež zabezpečili psychologické vyšetrenie C. I.. Ak si dobre spomenul, bol prítomný aj pri prijímaní trestného oznámenia od Jaškovej, vedel, že bola riadne poučená, on jej ešte vysvetľoval, aby si to dobre rozmyslela, či sa to teda naozaj stalo, vysvetľoval jej, že ak sa to stalo, tak nech vypovedá. Spomenul si ešte, že bývala na ubytovni pre mladé matky, mala tam nejaké problémy s riaditeľom, pretože nedodržiavala ubytovací poriadok.

Svedok G. B. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol, že v tom čase bol zamestnaný na OR PZ OKP Zvolen ako operatívca. Ku skutku malo dôjsť na Ž. J., kde aj býva. Prišiel za ním C. J., ktorý mu uviedol, že sa malo niečo stať, tak to následne posunuli do vyšetrovania a bolo začaté trestné stíhanie. On bol na ohliadke miesta činu, bol tam polámaný nejaký sprchový kút, následne aj C. I. vysvetľovali, aby išla na vyšetrenia. Nepamätal si, či bol prítomný pri prijímaní trestného oznámenia, bol prítomný pri úkonoch, a to zabezpečovaní dôkazov. Bol tam vtedy prítomný aj J., na C. I. nebol vyvíjaný žiadny nátlak, a to zo žiadnej strany, aj jej opakovane vysvetlili, že ide o závažné obvinenie.

Podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora prečítaná zápisnica o výsluchu poškodeného S. S. z prípravného konania, v rámci ktorého po zákonom poučení vypovedal, že C. J., vtedy I., na neho a na C. T. v roku 2013 podala trestné oznámenie, kde ich obvinila z toho, že ju dňa 24. 12. 2013 znásilnili v jej byte na Ž. J., pričom uvedená vec sa vyšetrovala na OKP vo Zvolene, kde k tejto veci opakovane vypovedal, dokonca bol aj psychologicky vyšetrený a odoberali mu vzorku DNA. To, z čoho ich C. J. obvinila, teda že jej vošli do bytu a tam ju znásilnili, nie je pravda, to uvádzal už počas výsluchov. On si už na okolnosti tej udalosti, teda na stretnutie s J. a T. riadne nespomenul, pretože to bolo dávno. Pamätal si len, že išli spolu s T. a jeho sestrou ku C. J. do jej bytu, boli Vianoce, do bytu ich normálne pustila, pili tam a bavili sa. On s J. ani vtedy a ani inokedy nemal pohlavný styk, ona si to vtedy vymyslela, že ju znásilnili. Podľa neho si to vymyslela preto, že u seba robila žúrku a nechcela mať z toho problémy. J. ho stretla asi mesiac po tom, ako sa to stalo, snažila sa mu niečo vysvetliť, hovorila, že to obvinenie stiahla, ale on sa s ňou už nechcel baviť.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: spis ČVS:ORP-1141/OVK-ZV-2013 (č.l. 39 - 174), správy na obžalované (č.l. 186 - 189), odpis registra trestov obžalovanej (č.l. 234 - 235), spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014 a rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014 zo dňa 14. 02. 2014.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina obžalovanej bola podľa názoru súdu jednoznačne, bez akýchkoľvek dôvodných pochybností, preukázaná. Obžalovaná síce v konaní využila právo podľa § 34 Trestného poriadku a odmietla vypovedať, je ale usvedčovaná výpoveďami poškodených S. S. a C. T., svedkov C.. C. I. O., C.. I. N., I. Y.M. a G. B., ako aj listinnými dôkazmi - trestným spisom ČVS:ORP-1141/OVK-ZV-2013. Zo všetkých týchto dôkazov jednoznačne vyplýva, že obžalovaná C. J. podala trestné oznámenie a aj opakovane vypovedala, že poškodení ju mali znásilniť, túto výpoveď ale nakoniec zmenila a sama uviedla, že si všetko vymyslela. Súd potom nemal žiadnu pochybnosť o vine obžalovanej a túto uznal v zmysle podanej obžaloby.

Podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona kto iného ľživo obviní z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona kto ako svedok v konaní pred súdom alebo v trestnom konaní alebo na účely trestného konania v cudzine pred prokurátorom alebo policajtom, alebo pred sudcom medzinárodného orgánu uznaného Slovenskou republikou uvedie nepravdu o okolnosti, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie, alebo kto takú okolnosť zamlčí, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Obžalovaná C. J. tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Trestného zákona a prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Trestného zákona, pretože iného ľživo obvinila z trestného činu v úmysle privodiť jeho trestné stíhanie a ako svedok v trestnom konaní pred policajtom uviedla nepravdu a okolností, ktorá má podstatný význam pre rozhodnutie.

Zo správ na obžalovanú vyplýva, že od roku 2010 sa dopustila piatich priestupkov a bola doposiaľ 5 krát súdne trestaná. Naposledy jej bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014 zo dňa 14. 02. 2014 uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovanej do úvahy prichádzalo uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ku trestu, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014. V zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Súd by preto musel obžalovanej uložiť trest odňatia slobody minimálne vo výmere 18 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že konaním obžalovanej nebola spôsobená škoda, ako aj vzhľadom k tomu, že obžalovaná sa stará o maloleté dieťa (z ktorého dôvodu jej aj bol povolený odklad výkonu trestu odňatia slobody), súd v súlade s § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu, pretože považoval trest vo výmere 18 mesiacov (uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/17/2014) na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Vzhľadom k tomu, že v adhéznom konaní si ani jeden z poškodených neuplatnil nárok na náhradu škody, súd o nej nijakým spôsobom nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.